

Dost Deriz Azrâile

– Mecit Aktürk · 26 Mart 2014

Bir garip yolcusuyuz varlığın gâyesinin
Takılmayız peşine nefis pespâyesinin
Artık ardı göründü ömür sermâyesinin
Zaman sona zimmetli, O'na doğru akıyor
Güneş batmaya yakın göz toprağa bakıyor.

Kahretse de iblisi çıktığımız basamak
Abes bildik bu yolda bir lahzâ duraksamak.
"Züldür" deyip insana günahı kanıksamak
Kalsa da bazen ramak, düşmedik şer ağına
Talibiz dost bağının gönüller otağına...

Yanılıp baksak dahi alçaktan gelen sese
Bin nedâmet yükleriz boşa geçen nefese
Ta ezelden bağılıyız Kitâb-ı Mukaddese
Düşsek de bazen ye'se, ruha etse de tesir
İmanı sağlam olan şeytana olmaz esir.

Namert mahkeme kursa, eller sansa da sanık
Caymayız davamızdan; Yaradan buna tanık
Resûl'e özlem ile gezeriz bağı yanık
Kâh gâfil, gâh uyanık; bazen kaysa da zemin
Rahmân'ın rahmetinden her zaman olduk emin.

Deseler ki "gel, sen ol, şu cihâna Padişah"
Dünyevî Sultanlığın tahtına etmem tamah
Secde edip Allah'a; deyip O'dur tek ilah
Ayırdık sevap-günah; bildik neymiş kâr-zarar
Yaradan'dan ettik ar; sevapta kıldık karar.

Rehberdir Kur'an kula, âyan beyan kara, ak
Dara düşene Rabbi tek uğrak, tek sığınak
Dünya bize gölgelik, Firdevs yegâne konak
Kaptırmayız düşmana ölsek de kal'amızı
Dost deriz Azrâil'e, bekleriz salâmızı.

Mecit AKTÖRK